

Epistola Propemptica Reverendo Clarissimoqve Viro M. Ioanni Schvfnero
Apvd ... Dominvm Ernestvm Fridericvm Saxoniae ... Dvcem, Reliqua
Mvnvs Praeconis Castrensis Sacrvm Svsceptvro Scripta Kl. April.
MDCCIV

Ienae

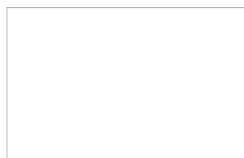
Kriegk, Georg Nicolaus

P 8° 08466 (44)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00004298

urn:nbn:de:urmel-cc172d48-99e5-480a-ab3d-8ea7d43a9b6f0-00003413-12

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

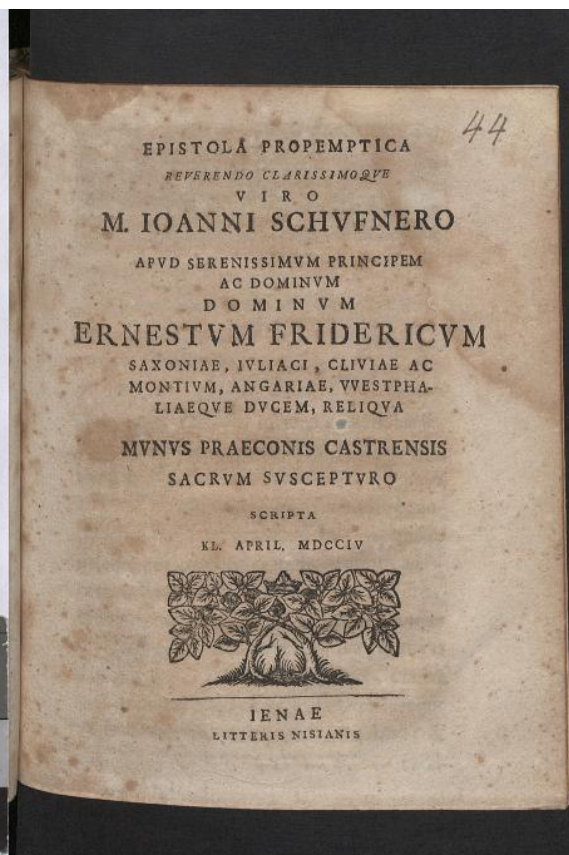
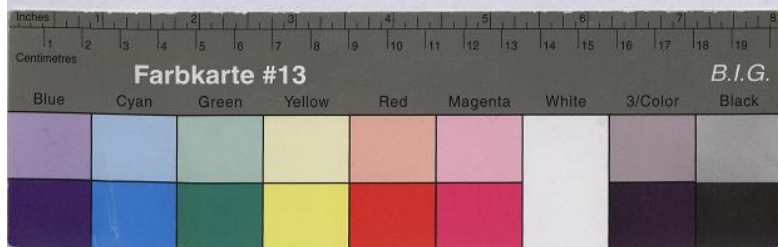

P-8-08466-44

Projekt: Gotha
Titel: P-8-08466-44
Goobi Identifier: 18070
Anlegedatum: 2014-10-06 09:45:44.0
Regelsatz: gdz.xml
Signatur: P 8o 08466 (44)
PPN: 251334694

Bemerkungen: Jan 9, 2014 9:32:09 AM: DFG-Projekt Höfische Kulturräume in
Mitteldeutschland / Gelegenheitsschriften 2 (Gotha, Pro)

urn:nbn:de:urmel-cc172d48-99e5-48
0a-ab3d-8ea7d43a9b6f0-00003413-12

44

EPISTOLA PROPEMPTICA
REVERENDO CLARISSIMOQUE
V I R O
M. IOANNI SCHVFNERO
APVD SERENISSIMVM PRINCIPEM
AC DOMINVM
DOMINVM
ERNESTVM FRIDERICVM
SAXONIAE, IVLIACI, CLIVIAE AC
MONTIVM, ANGARIAE, VVESTPHA-
LIAEQVE DVCEM, RELIQA
MVNVS PRAECONIS CASTRENSIS
SACRV M SVSCEPTVRO

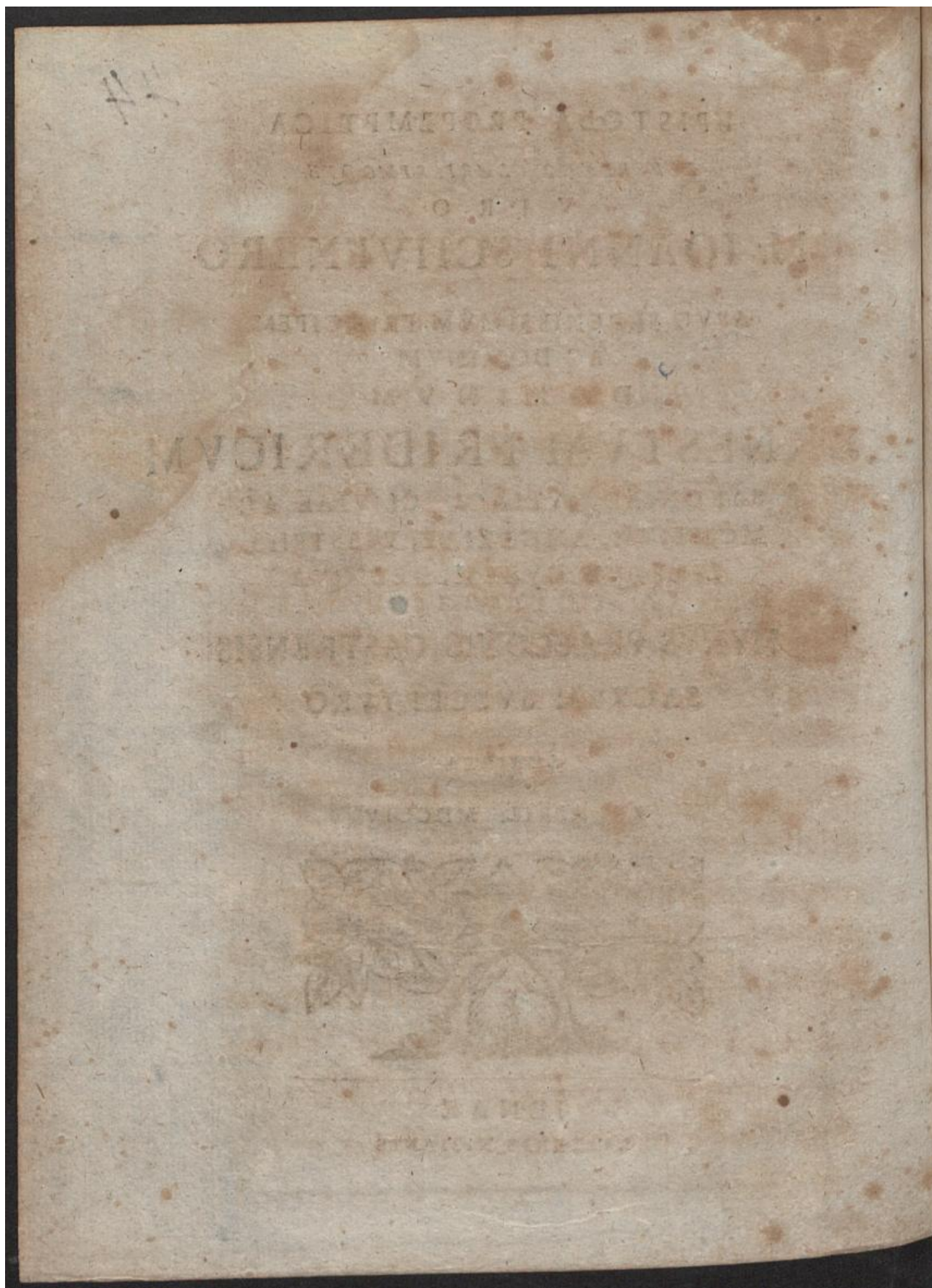
SCRIPTA

KL. APRIL. MDCCIV

IENAE
LITTERIS NISIANIS

urn:nbn:de:urmel-cc172d48-99e5-480a-ab3d-8ea7d43a9b6f0-00003413-38

REVERENDE CLARISSIMEQVE
V I R

ITA vero fortuna quae nobis sapientissimae DEI prouidentiae circa homines cura, & dispositio est, accidit, ut ad sanctum obeundum munus, ex praeclaro hoc sapientiae delubro, in quo per complures annos ad omnem doctrinarum cultum enixe contendisti, decedere iuberere. Euocatus namque ab serenissimo principe ac Domino, Domino ERNESTO, saxoniae, Iuliaci, Cluiae ac Montium, Angariae, Vvestphaliaeque Duce, Patre patriae optimo, maximo; &

A 2

excel-

EPISTOLA

excelsissimo filio, ERNESTO FRI-
DERICO, qui contra communes hostes
ad defendendam patriam, inter publica vo-
ta pro vita, salute, gloria precantium, iam
paludatus stat, praeco verbi castrensis,
mentisque diuinae internuncius es constitu-
tus. Quare quae consociata nostra volun-
tas nihil esse super ego arbitror, quam
vti cum ceteris qui pariter saluti tuae fa-
uent, & tui cum caritate beneuola memori-
am vsurpant, laetis te votis, & comprec-
ationibus comiter.

Itaque DEVS, cuius ad voluntatem
& nutum te solum in hac re conuertisti,
non destituat te; sit clemens, atque propi-
tius. Faxit aeterna numinis benignitas vt
ex animi sententia succedant quaeque
serues tuae deditos fidei, & adducas e-
osdem ad omnem numinis sensum, & re-
uerentiam sanctissimarum legum. Neque
dubitandum, quin sicut aetate, virtute, in-
genio, dicendi facultate par es laudato mu-
neri

PROEMPTICA

neri quod capeffurus; ita omni animo, & voce conftanti eo allaboraturus fis, ne ex grege tuorum mifere quis dispereat. DEVS te corroboret, vt fufficias facris coeptis tuis. Ipfe protegat te valide contra vim omnem, neque non longiffime abeffe iubeat luem caftrenfem, qua plurimi mortalium conficiuntur.

Quando vero iam cinctus es, facere fane ego non poffum, quin tibi, amiciffime VIR, fingularia ipfius DEI fortiffimi ducis exercituum verba in animum reuocem: *Si exieris ad bellum contra hoftes tuos, & videris equitatus, & currus, & maiorem, quam tu habeas, aduerfarii exercitus multitudinem, non timebis eos, quia DOMINVS DEVS tuus tecum eft qui eduxit te de terra aegypti. Appropinquante autem iam praelio, ftabit facerdos ante aciem, & fic loquetur ad populum: Audi Ifrael: vos hodie contra inimicos veftros pugnam committitis: non pertimefcet cor veftrum: nolite metuere: nolite cedere, nec formidetis*

a 3

eos

EPISTOLA

eos: quia DOMINVS DEVS vester in medio vestri est, & pro vobis contra aduersarios dimicabit, ut eruat vos de periculo.

Facile, credo, te consolabitur recordatio verborum horum in officio & munere, quod quidem non arduum minus quam omnigenis obnoxium fortunarum discriminibus. DEVS est praesens, & praepotens; DEVS pios melius quam audent optare, liberat, tuetur protegitque. munienda modo piis precibus pectora: enimvero certamen nullum, praelium nullum in bello, nec aliud quidpiam maioris momenti, aut periculi ante inuocatum DEI nomen, quod & per barbarorum exempla constat, tentandum est. In multitudine copiarum non consistit victoria. de caelo fortitudo, & omnis prosperitas est. implorandum igitur DEI supremi auxilium, ut adsit, ferat opem, manumque praebeat.

De cetero puta me paullo difficilius laturum desiderium tui, & propter nostram consuetudinem quae sic intermittitur, & propter

PROPEMPTICA.

pter mirificam suauitatem tuam, cuius vsura
in posterum careo. Exacti prope quattuor
anni sunt, quibus coepere voluntates nostrae,
vel ad inuidiam aliorum, quique vix passi,
& laborarunt, vt fierent discidia, amicitia
non adumbrata conglutinari.

Qui felicitatis huius vitae terminos cir-
cumscribunt, fidelem & dulcem consuetudi-
nem laudant, quae praeparet pectora, in quae
tuto secretum omne descendat: ac quorum
sermo sollicitudinem leniat, sententia consili-
um expediat, ac hilaritas tristitiam dissipet;
conspectus denique delectet ipse. Neque ve-
ro aliter sese habet res. cui, vt sapiens loqui-
tur, bene futurum sit, aut qui seruari debe-
at, ei opus est amicis integris, aut inimicis
acribus. Hi enim cum omnia scrutentur,
& reprehendant, vt exitio sint; nos excitant,
& mirifice acuunt, & quadam quasi ty-
rannide in ordinem cogunt: illi errantes,
qui error contingit cottidie etiam bonis, a
vera virtutis semita declinare non sinunt,
in

EPISTOLA PROPEMPTICA

in docendo, siue monendo vfi humanitate,
& comitate perpetua. sic nos constitutam ha-
buimus amicitiam. Ego vero tua pleraque
cognoui pectore amico, & candido profecta
esse: neque per haec tempora fenseris de me
aliter. simulata ament alii, ficta, & cal-
lida, diuturna esse non queunt. sola ho-
nestas gignit amicitiam, & continet. Qua-
re nostrae amicitiae, licet interuallo locorum
& temporum disiungamur, permanebit sta-
bilis & certa possessio. Quod ad me attinet
ego te numquam non bonis ominibus, ac re-
cordationibus prosequar, id quod & tua
mihi liberali spe promittit humanitas. vadas
igitur, sic precor, sic voueo, felici pede. Eas
intrepidus, atque animosus quo te diuiniora
fata & MAGNORVM PRINCIPVM arbitria
vocant. DEO clementer iuuante, praestes
te talem, qualem ILLI cognitum iudicaue-
runt. supremum vale, & salue.

M. GE. NICOLAVS KRIEGK
ORDIN. IENENS. PHILOS.
ADIVNCTVS